10/05/2020

Ο Καθηγητής κ. Νίκος Νικολαΐδης μίλησε στο Μέτοχι Κύκκου

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Με την δέουσα ιεροπρέπεια και μέσα στη λαμπροφόρο και αναστάσιμη ατμόσφαιρα της περιόδου του Πεντηκοσταρίου εορτάστηκε, στον Ιερό Ναό του Αγίου Προκοπίου, Μετόχιον της Ιεράς Μονής του Κύκκου, το θαύμα «της παρά την κολυμβήθραν Βηθεσδά θεραπείας του Παραλύτου», υπό του Κυρίου.

Ο Όρθρος και η σημερινή θεία Λειτουργία, στην οποία συνιερούργησαν ο Αρχιμανδρίτης Ιερώνυμος Πυλιώτης και οι διάκονοι της Μητροπόλεως Κύκκου Στυλιανός, Ιάκωβος και Θεοφάνης, κουβαλούσαν διάχυτη τη χαρά του πληρώματος της Εκκλησίας, μιας και από την Κυριακή αυτή ο πιστός λαός μας είχε την ευκαιρία, έστω και υπό περιορισμούς, να βρίσκεται πλέον στον ναό και να μετάσχει της θείας Ευχαριστίας.

Με την ευλογία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου, τη διακονία του θείου Λόγου ανέλαβε ο Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και Καθηγητής του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας κ. Νίκος Νικολαΐδης.

Βασιζόμενος στην ευαγγελική περικοπή της ημέρας ο κ. Νικολαΐδης αναφέρθηκε στην πολυσχιδή σημασία της πονεμένης έκφρασης: «Άνθρωπον ουκ έχω», που συνέχει και συνθλίβει τον Παράλυτο.

«Η περίπτωση του ανθρώπου τούτου, της σημερινής ευαγγελικής περικοπής, δεν είναι η μοναδική. Το παράπονό του είναι μία κατάσταση ζωής πολλών ανθρώπων διαχρονικά: Οι άνθρωποι πολλές φορές να νιώθουμε εγκαταλελειμμένοι και απομονωμένοι. Να ζούμε, χωρίς τη συμπαράσταση των δικών μας ή και των συνανθρώπων μας», τόνισε, για να προσθέσει ότι «δυστυχώς, αυτή η έλλειψη της ανθρώπινης συναντίληψης χαρακτηρίζει τη συμπεριφορά των ανθρώπων, ως ατόμων και ως κοινωνίας».

Αναφερόμενος, ακολούθως, στην αναζήτηση ανθρώπου από τον αρχαίο κυνικό φιλόσοφο Διογένη, αλλά και κυρίως στις απόψεις που εξέφρασαν για τον άνθρωπο μεταγενέστεροι φιλόσοφοι όπως ο Νίτσε και ο Σάρτρ υπογράμμισε ότι «και στις δύο περιπτώσεις, ο άνθρωπος στην πραγματικότητα γίνεται απάνθρωπος. Η εποχή μας, μπορεί να νομίζομε, ότι κινείται με ταχύτητα πυραύλων και μπορεί να καυχόμαστε για τις δήθεν ποικίλες και μεγάλες -εκπληκτικές τεχνολογικές και άλλες ανακαλύψεις μας. Αλλά μοιάζομε, κατά τον Γραφικό λόγιο, με τον ασεβή, ο οποίος υπερηφανεύεται».

»Το πρόσφατο και εξακολουθητικό ράπισμα στην ανθρωπότητα σήμερα, του αδιόρατου, αλλά απειλητικού και θανατηφόρου κορωνοϊού, δίδει και αποκαλύπτει τις διαστάσεις της «προόδου μας». Με τον τρόπο αυτό επαληθεύεται και πάλι ο βιβλικός λόγος: «Ο Θεός είναι ο δρασσόμενος τους σοφούς εν τη πανουργία

αυτών» (Α΄ Κορ. γ΄ 19). Και, αναμφίβολα, διερμηνεύεται στην περίπτωσή μας και πάλιν ο λόγος του Ψαλμωδού: «Ο κατοικών εν ουρανοίς εκγελάσεται αυτούς και ο Κύριος εκμυκτηριεί αυτούς» (Ψαλμ. 2,4).
«Και τούτο», υπογράμμισε, «γιατί ο άνθρωπος, ο κάθε άνθρωπος, είμαστε πλασμένοι, ώστε να συμπεριφερόμαστε, όχι ως άτομα, αλλά ως πρόσωπα. Είμαστε οι άνθρωποι «κατ' εικόνα Θεού» δημιουργήματα, το οποίο σημαίνει, ότι έχομε το προνόμιο να είμαστε η εικόνα του Τριαδικού Θεού. Και ο Θεός μας είναι κοινωνία Προσώπων, τα οποία και αλληλοπεριχωρούνται. Έχομε το προνόμιο, διδάσκει ο άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης, να είμαστε «θεοείκελα όντα», δηλαδή ομοιώματα του Θεού. Και το τραγικό είναι, ότι από τη θεοπρεπή αυτή προίκα μας εξεπέσαμε και μετασχηματιστήκαμε, κατά τον ίδιο Άγιο, σε «ειδεχθή προσωπεία», με όλα τα τραγικά παρακολουθήματα».

«Το κριτήριο της ζωής μας, ως ανθρώπων, είναι και πρέπει να είναι σύμφωνο με τη φύση της κατασκευής και τον προορισμό του προσώπου μας», επεσήμανε ο κ. Νικολαΐδης και συνεχίζοντας προέβαλ ε το μήνυμα της ημέρας ότι «πρότυπο της συμπεριφοράς μας είναι και παραμένει το πρόσωπο και η αναστροφή του Χριστού μας προς τον κάθε άνθρωπο, κυρίως αυτόν, που έχει ανάγκη».

Ολοκληρώνοντας τον λόγο του ο ελλογιμώτατος Καθηγητής υπογράμμισε εμφαντικά ότι «τούτο είναι και πρέπει να είναι το γνώρισμα της όλης προς τον κάθε συνάνθρωπό μας συμπεριφοράς μας. Της αγάπης προς τον άλλο, τον συνάνθρωπό μας, «εις τέλος» (Ιω. ιγ΄ 1). Γιατί; Διότι αυτό θα αποτελέσει και το κριτήριο της εισόδου μας στη Βασιλεία των Ουρανών.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας εψάλει σε κλίμα κατανύξεως, από τους δύο χορούς των ιεροψαλτών, ο ειδικός Παρακλητικός κανών προς τον Πανοικτίρμονα Κύριο και την Παναγία Ελεούσα του Κύκκου για την απαλλαγή και εκλύτρωση του κόσμου από την ενσκήψασα μάστιγα της λοιμικής ασθένειας του κορωνοϊού.

Λουκάς Α. Παναγιώτου